திராவிடநாடு

4—6—61 | வார வெளியீடு | விலை 16 காசு

கனவே போதுமா?

[தமிழ்க்கனல்]

எழுகதிர் எழுந்தி டாது
எதிர்இருள் விலகிப் போமோ?
குழுமிய மின்வி ளக்கு
கதிரவன் தனக்கொப் பாமோ?
விழுமிய வள,நம் நாட்டில்
விடுதலை யல்லால் நல்ல
வழியில்லை! இந்நாள் ஆட்சி
'விளக்குத்தான்!' கதிரோன் இல்லை!!

விண்மழை எதிர்பார்த்தே,தான்
விளைந்திடும் புஞ்சைக் காடு!
அண்மையில் கிணறு வெட்ட
அழகிய நஞ்சை ஆகும்!
பண்புறு நம்நாடு இன்று
புஞ்சையாய் உள்ள(து) இங்கே
நன்விடு தலையைப் பெற்று
நஞ்சையாய்ச் செய்யவேண் டாமோ?

திருமணம் ஆகும் முன்னர்
தித்திப்பு வாழ்வில் உண்டோ?
இரவினில் கனவில் காணும்
இன்பமே அதற்கீ டாமோ?
திருவிடம் அடைதல் ஒன்றே
திருமணம் போன்றாம்! இந்நாள்
பெறுகின்ற சிறிய நன்மை(!)
புன்கன வுக்கே ஒப்பாம்.

"சொந்தப் பத்திரிகை!"

மலர் 19] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 (4—6—61) தனிப்பிரதி 16 காசு [இதழ் 45

காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வருமுன்னர், அதன் கொள்கைகள், திட்டங்கள், சாதனைகள் ஆகியவற்றை ஆதரித்து நாடெங்கணும் அதன் செல்வாக்கைப் பரப்புவதற்கென ஏராளமான நாளிதழ்களும், கிழமை இதழ்களும், திங்கள் இதழ்களும் இருந்துவந்தன. அவை எதுவும் காங்கிரசுக்குச் சொந்தமான ஏடுகள் அல்ல; என்றபோதிலும், காங்கிரசை ஆதரித்தால்தான், தங்களுக்குச் செல்வாக்கும் வருவாயும் பிறவும் கிடைக்குமென்று எண்ணியோ என்னவோ, அந்த ஏடுகள் எல்லாம் காங்கிரசுக்குச் சொந்தமான ஏடுகள்போல் பணியாற்றிவந்தன. காங்கிரசுக் கட்சியும் தனது கொள்கைகளைப் பரப்பத் தனக்கென ஒரு சொந்த ஏடு தேவையில்லை என்ற மிதப்போடு, அந்த ஏடுகளையே தட்டிக்கொடுத்தும், சமயம் வாய்க்கும்போது மிரட்டியும் வேலை வாங்கிவந்தது.

காங்கிரசை ஆதரித்த ஏடுகளும், காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றுதான் நாட்டில் பெரிய கட்சியாகவும், செல்வாக்குப்படைத்த கட்சியாகவும் இருக்கிறது; ஆகையால், இதன்பின் செல்வதுதான் நமக்கேற்றது என்ற போக்கில் காங்கிரசுக்குப் பக்கபலமாக நின்று பணியாற்றிவந்தன.

காங்கிரசுக் கட்சியும் இவ்வளவு ஏடுகள் துணை நிற்க நமக்கேன் பயம் என்ற போக்கில் எதனையும் துணிந்து செய்யத் தலைப்பட்டது.

காங்கிரசை ஆதரித்த ஏடுகளிற் சில—பொது நல நோக்கம்கொண்ட ஏடுகள் மட்டும், அந்நிய ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கக் காங்கிரஸ்கட்சி பாடுபடுகிறது; எனவே, அக்கட்சியை ஆதரிப்பதுதான் நமது கடமை என்ற போக்கில் நல்ல எண்ணத்தோடு பணியாற்றின.

மற்ற ஏடுகள் பெரும்பாலும் தனக்கென வாழும் குறிக்கோளோடு காங்கிரசுக் கட்சியை ஆதரிப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டன.

இவ்வளவும் காங்கிரஸ்கட்சி ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு நடைபெற்ற நிலைமை விளக்கமாகும்.

ஆனால், காங்கிரசுக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தபின்னர் நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது என்று சொல்லக்கூடிய அளவில், காங்கிரசுக் கட்சியை ஆதரித்துவந்த பல ஏடுகள் தங்கள் நோக்கையும் போக்கையும் மாற்றிக்கொண்டுவிட்டன.

அந்த ஏடுகளிற் பெரும்பாலானவை, ஆளும் கட்சியான காங்கிரஸ் செய்யும் தவறுகள், முறைகேடுகள், ஊழல்கள் ஆகியவற்றை அம்பலமாக்கி நாடறிய, உலகறியச் செய்வதில் சிறிதும் பாரபட்சம் காட்டாமல் பணி செய்யத் தொடங்கியுள்ளன.

ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் காங்கிரசுக்கட்சி, தன்னுடைய பழையகால நினைவுகளை மனதில் கொண்டோ என்னவோ, தான் செய்வதையெல்லாம் நாடும் ஏடும் ஆதரிக்கும் என்ற அளவுக்குமிஞ்சிய நம்பிக்கையை ஆதரவாக வைத்துத் தனக்குத்தோன்றியபடியெல்லாம் நடக்கத் தலைப்பட்டுவிட்டது.

இந்தத் தகாத போக்கை ஆளுங்கட்சி மேற்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட ஏடுகள் பலவும், இனியும் வாளா இருப்பது நமக்கும் நல்லதல்ல, நாட்டுக்கும் ஏற்றதல்ல என்பதை உணர்ந்து, ஆட்சியினர் புரியும் தவறுகளை எடுத்துக்காட்டி இடித்துரைத்து வருகின்றன.

இது, காங்கிரசுக்கு இப்போது பெரும் அதிர்ச்சியைத் தந்திருக்கிறது.

அதிலும், தேர்தல் நெருங்க நெருங்க நிலைமை எப்படி எப்படியெல்லாம் மாறுமோ, நம்மைக் கண்டிக்கத் தொடங்கியுள்ள இந்த ஏடுகள் எல்லாம் என்னென்ன எழுதுமோ என்ற பேரச்சம் காங்கிரசுக் கட்சியைப் பீடித்துப் பெருமளவில் வாட்டி வதைக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது.

எனவேதான், அண்மையில் துர்க்காப்பூரில் கூடிய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி,

> "காங்கிரசின் இலட்சியங்களைப் பரப்பவும், காங்கிரசுக்கு எதிராகத் தவறான செய்திகளைப் பரப்புவதைத் தடுக்கவும், ஒரு பத்திரிகை **சொந்தத்தில்** காங்கிரசுக்கு இருந்தாக வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளது."

என்ற கருத்தை வெளியிட்டு, அது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்க மூவர் கொண்ட ஒரு குழுவை ஏற்படுத்துவதென்று முடிவு செய்துள்ளதாகச் செய்தி வந்துள்ளது.

இதுவரை காங்கிரசுக் கட்சிக்கெனச் சொந்தத்தில் ஒரு பத்திரிகை தேவைப்படாமல் இருந்த நிலைமைமாறி, இப்போது, நாமெல்லாம் பார்த்துப் பரிதாபப்பட்டு இரங்கத்தக்க முறையில், சொந்தத்தில் ஒரு பத்திரிகை நடத்தினாலன்றி, இப்போது ஏற்பட்டுவரும் எதிர்ப்புச் சூழ்நிலைகளைச் சமாளிக்கமுடியாது என்ற கட்டத்துக்குக் காங்கிரசுக்கட்சி தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையன்றோ இந்தமுடிவு பளிச்செனக் காட்டுகின்றது.

எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்; எனவே எல்லா ஏடுகளும் நம்மை ஆதரிப்பவைதானே என்ற நிலைமாறி,

> "எனக்கென ஒன்று சொந்தத்தில் இருந்தால்தான், என்னைக் காத்துக்கொள்ள முடியும்."

என்று, கனவிலும் காங்கிரசுக்கட்சி எண்ணியிருக்க முடியாத ஒரு எதிர்பாராத நிலை ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே காங்கிரசுக் கட்சிக்கு ஒரு பேரதிர்ச்சியையே உண்டாக்கியிருக்குமென்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

✻

காஞ்சீபுரம்

4–6–'61.

தம்பி !

"முட்டாள்கள் கூட்டத்தார் ஆளவந்தார்
முந்நான்கு வருடங்கள் போன பின்பும்
கெட்டோமே! ஆடைக்கும் நிழலினுக்கும்
கிள்ளுகிற பசி தீர்க்கும் உணவினுக்கும்
கொட்டாவி விட்டோமே! விடுகின்றோமே!
குறையாத வறுமைக்கே ஆளானோமே!
பட்டாயே தமிழா! இம்மடையர் ஆளும்
பாரதத்தின் ஒற்றுமையா இன்னும் கேட்பாய்."

எனக்கு உள்ளபடி கோபம்—என்னதான் 'கிள்ளுகிற பசி' இருந்தாலும் ஆட்சி நடத்தும் கட்சியினரை, முட்டாள் என்றும் மடையர் என்றும் மிகக் கேவலமான முறையிலே ஏசுவது கேட்டு. பாட்டாக இருந்தால் மட்டுமென்ன, இப்படியா, தேள்போலக் கொட்டவேண்டும். வள்ளுவர் பன்னிப்பன்னிச் சொல்கிறாரே, கனியிருக்கக் காய் கொள்ளற்க என்று. ஏன் இந்தத் தம்பி இவ்வளவு கடுமொழியைக் கவிதை வடிவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கோபம். வேண்டாம், தம்பி! நான் இதுபோன்ற கவிதைகளை இதழில் வெளியிட முடியாது என்று கண்டிப்பாகவே சொன்னேன். பாடிக்காட்டிய தம்பி கையில் ஒரு கத்தை காகிதம் வைத்திருக்கக் கண்டேன்—சரி—சரி—இதுபோல நிறைய இருக்கும் போலிருக்கிறது; வெளியிடச்சொல்லிக் கேட்கத்தான் வந்திருக்கிறார் என்ற எண்ணத்தில், அவ்விதம் சொன்னேன். என் கோபத்தை அந்தத் தம்பி பொருட்படுத்தியதாகவே தோன்றவில்லை.

"அண்ணா! இப்போது நான் பாடிய கவிதை, இதழில் வெளியிடுவதற்காக, நான் கொண்டுவந்திருப்பது அல்ல. ஏற்கனவே இதழில் வெளியிடப்பட்டு, நமது கழகத்தவர் படித்தது" என்றான். சொல்லிவிட்டு, அண்ணா! வார்த்தைகளின் கடினம் இருக்கட்டும்; கடுமொழி கூடாது என்ற தங்கள் பேச்சை நான் தட்டி நடக்கவில்லை. ஆனால், இதை எடுத்து வீசியபிறகுதான், வெகுண்டெழுந்து வாதிட்ட தோழர் ஓட்டம் பெருநடையாகச் சென்றுவிட்டார்," என்றான் அந்தத் தம்பி.

"வாதிட்டானையா? எவரிடம்? ஏன்? நான், கேட்போரிடம், விளக்கம் உரைத்திடச் சொன்னேனேயன்றி, வாதிடவா சொன்னேன். வாதம் நடந்தது என்று சொல்லுகிறாய், என்னென்ன வம்புச்சண்டை போட்டுவிட்டானையோ என்றெண்ணி நான் கலக்கமடைகிறேன். நடந்தது என்ன? கூறப்பா!" என்று கேட்டேன்.

திரும்பிப்பார்!

"பிரிவினை நடைபெருதாம் அண்ணு! திருஇடம் அமைக்கவிடமாட்டார்களாம்! தீர்த்துக்கட்டிவிடுவார்களாம், அந்தத் திட்டத்தை. தீப்பொறிபறக்கப் பேசினுல்கூட, நான் கவலைப்படமாட்டேன்—உனக்கே தெரியும்-உன் தம்பியாவதற்கு முன்பு தொட்டதற்கெல்லாம் கோபம் வரும்—மட்டிப்பயலே! என்றுதான், எவன் எதிர்த்தாலும் பேசுவேன்-பெட்டிப்பாம்பு ஆகிவிட்டேன், உன் பேச்சைக் கேட்டுக்கேட்டு—அதனுல் இப்போது கோபம் எழவில்லை—ஆனுல் மிகக் குறும்பாகப் பேசினுர் ஒரு நண்பர். தாளமுடியவில்லை. கடைசியில், அவருக்கு இந்தக் கவிதையைத்தான் கொடுத்தனுப்பினேன்.—இன்னென்றும் சேர்த்து. அவர் பிரிவினை கூடாது! வடநாடு தென்னுடு என்று பேசுவது ஆகாது! என்று பேசினுர்; அதற்காக ஒரு கவிதை!'' என்றுன், தம்பி. "அது என்ன கவிதையோ!'' என்று நான் கேட்க, தம்பி அதனையும் பாடிக்காட்டினுன்.

"வடநாடா தென்னுடா? யாருரைத்தார்!
வாழ்கின்ற மாந்தரெலாம் ஓரினத்தார்.
நடவாது! நடவாது! பிரிவினைத்தீ
நம்நாட்டைப் பாழாக்கும். விடவேமாட்டோம்!''
படிதாண்டாப் பத்தினிகள் முழங்கினுர்கள்
பண்டிதரோ அவர் வாயைத் திறக்கக்கூறி
பிடிமண்ணைத் திணிக்கின்றுர்! மெல்கின்றுர்கள்!
பிறிதொன்றைப் போட்டாலும் விழுங்குவார்கள்.''

"நடந்ததைக் கேள் அண்ணு! என் நண்பன், எப்போது இவ்வளவு பழுத்த காங்கிரஸ்வாதியானுனே தெரியவில்லை. அவனுடைய அப்பா, சேர்த்த சொத்து அவ்வளவும் கள்ளுக்கடை நடத்தியதில் கிடைத்தது. இவனே கல்லூரியில், வெள்ளையன்போலத்தான் உடுத்திக்கொண்டுவருவது வாடிக்கை. இப்போது, குடும்பமே காங்கிரசாம்! கூடல்துறை கட்டும் 'காண்ட்ராக்ட்' இவன் அப்பாவுக்கு. அமைச்சர் வந்திருந்தார் விழாவுக்கு. காங்கிரஸ் பக்தி முற்றிவிட்டது, மகனுக்கு; என் நண்பனுக்கு. வேண்டுமென்றே, என்னிடம் வம்புக்கு வந்தான்—நமது கழகத்திலிருந்து சிலர் விலகியதைக் காரணமாகக் காட்டி. எங்கள் உரையாடலைக் கூட்டாமல் குறைக்காமல் தீட்டிவந்திருக்கிறேன்; நாட்டவர் அறிவது நலன் பயக்கும் என்ற எண்ணத்தில்''—என்றுகூறி, கையில் வைத்திருந்த கட்டுரைச் சுருளைக் கொடுத்தான். படித்துப்பார்த்தேன்—பாட்டுக்கள் தவிர, மற்றவை பலன் தருவனவென்று தெரிந்தது. இதோ, அது.

காங்கிரஸ் கட்சி தொண்டர்:- வாப்பா, கழகம்! என்ன உங்க கழகத்திலே இப்படிக் குழப்பம்......?

தி. மு. க. தொண்டர்:- குழப்பமெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதே, நீ என்னப்பா தூங்கி விழித்தவன் கதை போலப் பழைய விஷயம் பேசுகிருயே......

கா. க:- ஒரே அடியாக மூடி மறைக்கிருயே! பெரிய புள்ளி எல்லாம் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறித் தனிக்கட்சி அமைத்துக்கொண்டு, உங்களை வெளுத்து வாங்குகிருர்கள், நாள் தவருமல்.

தி. மு. க:- அட, அதைச் சொல்கிருயா? உள்ளே இருந்து உருக்குலைப்பதைவிட, கூடஇருந்து கொண்டே, குமுறிக்கொண்டிருப்பதைவிட, சமயம் பார்த்துக் குழப்பம் செய்வதைவிட, தனியே போய் விடுவது, நல்லதுதானே. யாராருக்குக் கழகம் பிடிக்கவில்லை, கழக இலட்சியம் பிடிக்கவில்லை என்பது இப்போது வெட்ட வெளிச்சமாகிவிட்டது. கூடஇருப்பவர்களிலேயே, யாருக்கு, எந்த நடவடிக்கை பிடிக்கவில்லையோ, எந்தக் கொள்கை பிடிக்கவில்லையோ, எந்தத் திட்டத்தை எந்த நேரத்தில் கெடுத்துவிடுவார்களோ, என்று நிலை இருப்பதுதான், ஆபத்து; அனுவசியமான குழப்பம் தருவது.

கா. க:- போனவர்கள் போகட்டும் என்கிருயா?

தி. மு. க:- அப்படிச் சொல்லுவேனு? கூடப் பழகியவர்கள்; கழகம் வளர்த்தவர்கள்; பிரிந்து போகிருர்கள் என்றுல், அலட்சியம் காட்ட முடியுமா? வருத்தம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனுல்-என்ன செய்யலாம். அவர்களுக்கு மனம் அப்படி ஆகிவிட்டது.

கா. க:- கழகம் கலகலத்துத்தானே போகும்?

தி. மு. க:- எதனுல்?

கா. க:- விலகிச் சென்றவர்கள் பலமுள்ளவர்கள்—செல்வாக்குள்ளவர்கள்-கழகத்தின் முதுகெலும்பு-ஜீவநாடி.

தி. மு. க:- அடேஅப்பா! இவ்வளவு புகழ்ச்சியா, அவர்கள் விலகியஉடன். இங்கு அவர்கள் இருந்தபோது, கிள்ளுக்கீரை என்றீர்கள்; தள்ளு குப்பையில் என்றீர்கள். எங்களோடு இருந்தபோது எருக்கம்பூ! இப்போது மணமல்லி! எங்களோடு இருந்த போது கூழாங்கல்! இப்போது வைரம்! இப்படி இருக்கிறது உங்கள் நோக்கும், போக்கும்.

கா. க:- உவமானம் பேசிப்பேசித்தானே ஊரை மயக்குகிறீர்கள்.

தி. மு. க:- அதென்னப்பா அப்படிச் சொல்லிவிட்டாயே! உன் வாயிலே உவமானம் நுழையாதா? பேசித்தான் பாரேன்!

கா. க:- நான் சொல்கிறேன், இப்போது உங்கள் கழகத்தைவிட்டுப் போய்விட்டவர்கள் பலசாலிகள்—புத்திசாலிகள்—செல்வாக்கானவர்கள். அவர்கள் பிரிந்த பிறகு, கழகம் கலையும், கரையும், ஒழியும்...

தி. மு. க:- பேச்சிலே பொருளே இல்லையே! நீ சொல்வதுபோல, விலகிச் சென்றவர்கள் மிகுந்த பலசாலிகள் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் என்றால், அவர்கள் அல்லவா, தங்கள் வழிக்குக் கழகத்தை மாற்றி மற்றவர்களைத் துரத்திவிட்டுக் கழகக் காவலராகியிருப்பார்கள். இது புரியப் பிரமாதமான அறிவுகூடத் தேவையில்லையே—

கா. க:- அப்படியென்றால், அவர்கள் பிரிந்ததால், கழகத்துக்கு நஷ்டம் இல்லவே இல்லையா......?

தி. மு. க:- ஏன் இல்லை! கஷ்டமும் உண்டு, நஷ்டமும் உண்டு.

கா. க:- அப்படிச் சொல்லு. இப்படி, உங்கள் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள், இனி எப்படி உங்கள் கழகம், வாழும் வளரும்?

தி. மு. க:- இராசகோபாலாச்சாரியார் உங்கள் காங்கிரசைவிட்டு விலகித் தனிக்கட்சி அமைத்து, உங்கள் வண்டவாளங்களை வெளுத்துக் கட்டுகிறாரே, உங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி, கலைந்ததா, கரைந்ததா, குலைந்ததா? நீங்கள் என்ன மூலையில் முக்காடிட்டா உட்கார்ந்துவிட்டீர்கள்?

கா. க:- ஒரே ஒரு ஆசாமி.........!

தி. மு. க:- இப்போது அவர் ஆசாமி! முன்பு? ஆச்சார்யசுவாமி!

கா. க:- அவர்தானா, காங்கிரஸ்?

தி. மு. க:- காங்கிரசுக்கு வேதம், உபநிஷத், கீதை, எல்லாம் அவர் பேச்சிலே கிடைக்கிறது என்று சொன்ன தேசிய வாய்தானேயப்பா, உன்னுடையது?

கா. க:- ஒரே ஒருவர்—பெரியவர்—போய்விட்டார்......

அன்புரைகள் அணியணியாய்
அன்று சொரிந்தவர்; யாரறியார்?
இன்று நான்தர இருப்பதென்ன?
ஏகுகிறார், உள்ள இடம் தேடி!
எங்கிருந்து வளர்ந்திடினும்
எந்தன் வாழ்த்துக்கள்! தள்ளிடினும்
என்றே உரைத்திடுக; பண்பு காத்திடுக!

தி. மு. க:- அவர்மட்டுமா? ஜெயப்பிரகாஷ்நாராயண்—டாக்டர் லோகியா—அசோக்மேத்தா—ஆச்சார்ய கிருபளானி—

கா. க:- பழையகதை......

தி. மு. க:- இராமசாமிபடையாச்சி — காரைக்குடி கணேசன்......

கா. க:- விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலர்.

தி. மு. க:- எங்களைவிட்டுப் பிரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்க, இருக்கும் விரல் போதாமல், இரவல் வாங்கவேண்டி வருகிறதா!

கா. க:- கொள்கைச் சண்டை—தத்துவத்தகராறு—எங்கள் கட்சியில்......

தி. மு. க:- அப்படியா! பலே! பலே! உத்தரப்பிரதேசத்தில், சம்பூர்ணானந்தாவுக்கும் குப்தாவுக்கும் நடந்தது தத்துவச் சண்டையா? ஓடி ஓடித் தீர்த்து வைக்க முயன்றாரே நேருபண்டிதர்! ஓயாமல் நடந்ததே தகராறு. சிரிப்பாய்ச் சிரித்ததே ஊர். பதவிச் சண்டை அல்லவா, அது.

கா. க:- அந்த ஒரு அசங்கியம் நடந்தது உண்மை தான்.

தி. மு. க:- ஒன்றே ஒன்று! ஏனப்பா, பீகாரிலே, சின்ஹா கோஷ்டிக்கும் ஜெயின் கோஷ்டிக்கும் 'சடுகுடு' விளையாட்டா நடந்தது? அதுவும் பதவிச் சண்டை தானே! ஒரிசாவிலே, மேத்தாப்புக்கும் மற்றக் காங்கிரசுத் தலைவர்களுக்கும் நடந்தது என்ன 'மாடு பிடி' சண்டையா? பதவிதானே! மைசூரில், ஜட்டிக்கும் நிஜலிங்கப்பாவுக்கும் நடந்தது என்ன? பந்தாட்டப் போட்டியா? பதவிச் சண்டைதானே! ஆந்திராவில், சஞ்சீவய்யாவுக்கும் சுப்பாரெட்டியாருக்கும் நடந்தது என்ன, சங்கீத ஆவர்த்தனமா? சண்டைதானே, பதவிக்காக! பஞ்சாபிலே, கெய்ரான் கோஷ்டிக்கும், மற்றக் காங்கிரஸ் கோஷ்டிக்கும் என்ன நடந்தது? பதவிச்சண்டை அல்லவா? கேரளத்திலே, காங்கிரசுக்குள், கோஷ்டிச் சண்டை இல்லையா!! இவ்வளவுக்குப் போவானேன், டில்லி பாராளுமன்றத்திலே கட்சித் துணைத்தலைவர் யார் என்பதற்காக, மொரார்ஜிதேசாய்க்கும் ஜெகஜீவன் ராமுக்கும், ஏற்பட்ட போட்டி, நேருபண்டிதரையே கிடுகிடுக்க வைத்துவிட்டதே. பதவிச்சண்டை அல்லவா அது?

கா. க:- சரி. காங்கிரஸ் கட்சியிலும் பதவிச்சண்டை இருக்கிறது என்றே வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அதெல்லாம் கடைசியிலே, தீர்க்கப்பட்டுப் போய்விட்டனவே தவிர, தெருச்சண்டையாகவா உருவெடுத்தது?

சிலர், புகழ்வார்!
சிலர், இகழ்வார்!
இவர், புகழ்பெற, நம்மை இகழ்வார்!!
இதைப்புரிந்துகொண்டாலே
விளங்கும் தன்னாலே,
உலகும் உண்மையுமே!!

தி. மு. க:- தெருச்சண்டையைவிட மோசமான செயலெல்லாம் நடந்ததே! ஒரு கோஷ்டியை எதிர்த்து இன்னொரு கோஷ்டி கையெழுத்து வாங்குவது! கண்டன அறிக்கைகள் வெளியிடுவது! மறுப்புக் கூட்டங்கள்போடுவது! இதெல்லாம் தரமான, காரியமா? உங்கள் கட்சித்தலைவர் சஞ்சீவிரெட்டியாரே கட்சிக்குள்ளே இருக்கும் தகருருகளை, வெளியே பேசாதீர்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டாரே, கவனம் இல்லையோ! நாங்கள் ஆளும்கட்சி அல்ல. எதிர்க்கட்சி. அதிலும் துவக்கி 12-வருடமாகிறது. உங்கள் கட்சியோ, ஆட்சிநடத்தும் கட்சி! ஊருக்கு உபதேசம் செய்யும்கட்சி! பாருக்கெல்லாம் பஞ்சசீலம் போதிக்கும்கட்சி! அதனுடைய இலட்சணம் இப்படியா இருப்பது? உங்கள் உடலில் குருணி அழுக்கை வைத்துக்கொண்டு, எங்களைக் கேலிசெய்ய வந்துவிட்டீர்களே; வெட்கமில்லையா, உங்களுக்கு.

கா. க:- எவ்வளவு கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், கடைசியில், எங்கள் கட்சியிலே கட்டுப்பாடு வெற்றிபெறும்; கடசிதான் பெரிது என்ற முடிவுக்குத்தான் வருவார்கள்,

தி. மு. க:- அப்படி இருந்திருந்தால் ஆந்திரத்து ரங்கா, இப்போதும் காங்கிரஸ் கட்சியில்தானே இருந்திருக்கவேண்டும்! இல்லையே!!

கா. க:- அவருக்குப் பதவிமோகம்; அதனால் தனிக் கட்சி துவக்கினர்.

தி. மு. க:- அப்படியா! உங்கள் கட்சியிலிருந்து, யாராவது கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காமல் விலகிவிட்டால் அதற்குக் காரணம், அவர்களுக்குள்ள பதவிமோகம்! எங்களிடமிருந்து எவரேனும் விலகி விட்டால், அது வீரம், விவேகம், தியாகம்! அப்படித்தானே!!

கா. க:- சிலபேர் இருக்கிருர்கள் எங்களிடமும்; சுயநலமிகள்.

தி. மு. க:- அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அனுபவம் பெற்ற கட்சியிலேயே, சிலர் சுயநலமிகளாக இருக்கிருர்கள்; தங்கள் சுயநலம் பலிக்கவில்லை என்ருல், வெளியே போய்விடுகிருர்கள்; புதுக்கட்சி ஆரம்பிக்கிருர்கள், என்ருல், அதிக அனுபவம் பெருத, எங்கள் கட்சியிலே, சிலர், கட்டுப்பாட்டுக்கு மதிப்புத் தரவில்லை என்பதிலே, வியப்பு என்ன இருக்கமுடியும்!! ஒன்று கேட்கிறேன், சொல். இந்த 12 வருடங்களில், எங்கள் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறிய 'குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்' எத்தனைபேர்? உங்கள் கட்சியிலே, எத்தனை பேர்? கணக்குச் சொல்லு பார்ப்போம்!!

கா. க:- அதெல்லாம் தெரியாது எங்களுக்கு. உங்களோடு இருந்தவர், இப்போது திராவிட நாடு வேண்டாம் என்கிருர்; அதுதான் முக்கியம்.

தி. மு. க:- திராவிட நாடு கூடாது என்று, உங்கள் மேலான தலைவர்கூடத்தான் சொன்ஞர். வேறு எத்தனையோ பேர் சொன்ஞர்கள். அதனுல் என்ன? பத்தோடு பதினென்று; அத்தோடு இது ஒன்று!! வேறென்ன? அந்த அளவுக்குக்கூட, 'மவுசு' ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் உங்கள் பத்திரிகைகள் கொடுக்கும், விளம்பரம். அதைக் கண்டதுமே, புத்தியுள்ளவர்களுக்கு, உண்மை புரிந்துவிட்டதே! நீங்கள் தூக்கிவிடுகிறீர்கள்— தூபம் போடுகிறீர்கள் என்ற உண்மை.

கா. க:- நாங்கள் ஒன்றும் அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு ஓடவில்லை; ஆள்பிடிக்க! அவர்களாகத்தான் இளித்துக்கொண்டு எங்கள் தயவைத் தேடிருவகிருர்கள்.

தி. மு. க:- பொறு, அப்பா, பொறு. இதற்குள், அவர்களை ஏச ஆரம்பித்துவிடாதே. இன்னும், அவர்களை எங்கள் பேரில் ஏவி எவ்வளவோ காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ளவேண்டி இருக்கிறது; இதற்குள் நீங்கள், ஒருவரை ஒருவர் கேவலமாகப் பேசிக்கொள்ளாதீர்கள்.

கா. க:- எங்களுக்கொன்றும் அவர்கள் தயவு தேவை இல்லை.

தி. மு. க:- அப்படிச் சொல்லிவிடலாமா? திராவிடநாடு பிரச்சினையை எதிர்க்க உங்களுக்கு இன்று கிடைத்திருக்கிற ஒரே ஒரு 'ஆயுதம்' இதுவல்லவா! இதைத்தானே 'மலை'போல நம்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

கா. க:- அப்படி ஒன்றும் இல்லை.

தி. மு. க:- சொல்லிவிட்டால் போதுமா! செயல், காட்டுகிறதே, உங்களுக்கு இருக்கிற பஞ்சப்புத்தியை. திராவிடநாடு பிரச்சினையை எதிர்க்க நேருவும் மொரார்ஜியும் போதவில்லை உங்களுக்கு. காம

ராஜரும் சுப்பிரமணியமும், இதற்குத் தக்கவர்கள் என்ற தைரியம்வரவில்லை உங்களுக்கு.

கா. க:- சொன்னோமா, அப்படி!

தி. மு. க:- சொல்லவேண்டுமா! நேருவும் மொரார்ஜியும் காமராஜரும் சுப்ரமணியமும் இருக்கிறார்கள், திராவிடநாடு பிரச்சினையை ஒழித்துக்கட்ட என்ற தைரியம் உங்களுக்கு இருந்தால், இப்படி, யார் கிடைப்பார்கள் தூபம்போட்டு ஆட்டிவைக்கலாம், என்று அலைந்து திரிவீர்களா? உங்கள் தலைவர் களின் பேச்சு, நாட்டிலே செல்லவில்லை என்பது உங்கள் எண்ணம். இப்போது, எங்களிடமிருந்து பிரிந்து வந்தவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, கரை சேரலாமா என்று பார்க்கிறீர்கள். 'எங்களோடு இருந்தவர்கள்' என்பதற்கே, இவ்வளவு செல் வாக்கு! பார்த்தீர்களா!!

கா. க:- நாங்கள் ஒன்றும், திராவிடநாடு பிரச்சினையை ஒழிக்க, உங்களுடைய மாஜித் தோழர்களை நம்பிக் கொண்டு இல்லை. எங்களுக்கு எங்கள் சொந்த வலிவிலே, நம்பிக்கை இருக்கிறது.

தி. மு. க:- ரோஷம் இருக்கிறது—பேச்சில்! செயலில் காணோமே! உள்ளபடி உங்களுக்கு உங்கள் சொந்த வலிவிலே நம்பிக்கை இருந்தால், எங்கள் மாஜி நண்பர்களின் பேச்சை இந்த அளவுக்கு வேதம்போலாக்கி, உச்சரித்துக்கொண்டிருப்பீர் களா! பஜனையல்லவா பாடுகிறீர்கள்! அவரே சொல்கிறார்! அவரே எதிர்க்கிறார்! அவரே திராவிட நாடு கற்பனை என்று கூறுகிறார்—என்று ஏகாரம் போடுகிறீர்களே, இது எதைக்காட்டுகிறது. எங்கள் பேச்சுத்தான் செல்லாக்காசாகிவிட்டது, உங்களோடு இருந்தவர்களே, சொல்கிறார்களே—எங்கள் பேச்சைக் கேட்காது விட்டுவிட்டாலும், இவர்கள் பேச்சையாவது கேட்கக்கூடாதா என்று 'சிபாரிசு'க் கடிதம் வாங்கிக்கொண்டல்லவா வருகி றீர்கள்.

கா. க:- எங்களுக்கு ஒன்றும் அவர்கள் 'சிபார்சு' தேவையில்லை.

தி மு. க:- அந்தச் 'சிபார்சு'க் கடிதத்தை நீட்டுவது தவிர, உங்களுக்கு இப்போது வேறு வேலையே காணோமே.

கா. க:- உங்களோடு இருந்த ஒருவர், திராவிடநாடு கூடாது என்று பேசினால், நாங்கள் அதை எடுத் துக் கூறக்கூடாதா!

தி. மு. க:- கூறலாம், நண்பரே! தாராளமாகக் கூற லாம். ஆனால் எப்படி? இத்தனை காலம், அந்தகா ரத்தில் உழன்றுகொண்டிருந்தவருக்கு இப்போது தான் அறிவுக்கண் திறந்திருக்கிறது. தவறை உணர்ந்தவர்களே, திருந்திக்கொண்டவர்களே வாழ்த்துகிறோம். இனியேனும் அவர்கள் நல்வழி நடப்பார்களாக!!—என்று இப்படி அல்லவா இருந் திருக்கவேண்டும் உங்கள் பேச்சு! அப்படியா இருக்கிறது! பசித்தவனுக்குப் பனம்பழம் கிடைத் ததுபோல அல்லவா, அவர்களைப் பயன்படுத்து கிறீர்கள்!!

கா. க:- ஐயோ, பாவம்! இத்தனை காலமாகத்தான் கெட்டு அலைந்துகிடந்தார்களே, இப்போது நல்ல புத்தி ஏற்பட்டது, இனி நல்லவழி நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, நாலு நல்லவார்த்தை சொல்லுகிறோம்.

தி. மு. க:- திராவிடநாடு திட்டத்தை அவர்கள் எதிர்க்க ஆரம்பித்த உடனே, அறிவாளரேவருக! ஆண்மை யாளரே வருக! நாணயவான்களே வருக! நேர்மை யின் பிறப்பிடமே! இருப்பிடமே! முடிவிடமே! வருக! வருக! என்று அர்ச்சிக்கிறீர்கள்—உங்களைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னது என்ன? இப்போதும் சொல் வது என்ன? என்பதுபற்றித் துளிகூட எண் ணிப் பார்க்காமல். இப்போதாவது, உங்களை, உங் கள் தலைவர்களை அவர்கள் மதிக்கிறார்களா?

கா க:- தங்கள் மாஜித்தலைவர்களைக் கண்டிக்கிறார்கள்.

தி. மு. க:- அது போதும் என்கிறீர்களா? இதுதான் பஞ்சப்புத்தி என்பது! உங்கள் தலைவர்களை மதிக் கிறார்களா என்றுகூடக் கவனிக்கமாட்டீர்கள் போலிருக்கிறது! ஐயா! அவர்களுக்குத் தங்கள் மாஜித் தலைவர்கள் — மாஜித் தோழர்கள் —ஆகி

'திருவிட மாயை நீக்கி, திருந்தினேன்
என்னும் நல்லோய்!
மாமிசமலையே! என்றீர்
மண்டையில் என்ன? என்றீர்.
சோற்றினுல் ஆனபிண்டம்!
சொரணையும் உண்டோ? என்றீர்.
எட்டு உருவாரம் என்றீர்
எம்முடை அமைச்சர் தம்மை;
இன்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
இறைஞ்சிடாமுன்னர், உம்மை
எங்ஙனம் ஏற்போம், ஐயா!
என்றவர் கேட்குங்காலை
என்னதான் பதிலோ?
எண்ணிடின் வியப்பே யன்றோ!!

யோரிடம் மதிப்புப் போய்விட்டது; மனம்போன போக்கில் ஏசுகிறார்கள். ஆனால், கவனித்துப்பார்த்தால்தான், உங்களுக்கு உண்மை தெரியும். அவர்களுக்கு, முன்பு இருந்த இடத்துத் தலைவர்களிடம் மதிப்புக்கெட்டுவிட்டதும், என்ன செய்கிறார்கள்? தாங்களே 'மதிப்பு'த்தேடும் தலைவர் ஆகிறார்கள்! புரிகிறதா! உங்கள் தலைவர்களிடம் 'மதிப்பு'க் காட்டவில்லை. காட்டுவதானால், "தேசபக்தர்களே! தேசியத் தலைவர்களே! உங்கள் வார்த்தைகளை மதிக்காமல், உண்மையை உணராமல் இதுநாள் வரையில் உழன்று கிடந்தோம். புத்தி வந்தது. பிழை பொறுத்திடுக! மன்னித்திடுக!'' என்று இறைஞ்சி, காங்கிரஸ் தலைவர்களை ஏத்தி ஏத்தித் தொழுது மன்னிப்புப் பெற மண்டியிட்டுக்கிடப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்வது என்ன? தி. மு. க-வைத் திட்டுகிறார்கள்—காங்கிரசை போற்றவில்லை! தி. மு. க. தலைவர்களை வசைபாடுகிறார்கள்—காங்கிரஸ் தலைவர்களை வாழ்த்தவில்லை. புரிகிறதா நிலைமை? உண்மை தெரிகிறதா! தி. மு. க. தலைவர்களைத் தூற்றி, உங்கள் தலைவர்களைப் போற்றவில்லை, உங்கள் நாக்கிலே தேன்தடவி உங்கள் உதவியைப் பெற்று, அவர்கள் தலைவர்கள் ஆகப்பார்க்கிறார்கள். இது தெரியாமல், தி. மு. க. தலைவர்களைத் தூற்றப் புதியவர்கள் கிடைக்கிறார்களே என்ற அற்ப சந்தோஷத்திலே நீங்கள் மூழ்கி, ஏமாளிகளாகிறீர்கள்.

கா. க:- நாங்கள் ஒன்றும் ஏமாளிகள் அல்ல. தி. மு. க. தலைவர்கள்தான், உண்மையில் ஏமாளிகள்!

தி. மு. க:- நிச்சயமாக இல்லை. இருந்திருந்தால், விலகியவர்கள், தி. மு கழகத்தையே, தங்கள் இஷ்டப்படி மாற்றிவிட இடம் கிடைத்திருக்குமே. முடிந்ததா! அவர்களை நேசிக்க, ஆதரிக்க; கொண்டாட, தி. மு. க.வினர் தயாராக இருந்தனரே தவிர, கண்களை மூடிக்கொண்டு பின்பற்றவில்லை! 'கோடை இடி'யாக இருக்கலாம் பேச்சில்—ஆனால், பேசும் பொருள் கழகம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கும், திராவிட நாடு இலட்சியமாக இருக்கவேண்டும் — அதற்கு மாறாக இருந்தால், மதிப்பளிக்கக் கழகம் முன்வராது! என்ன அருமையான வாதம், என்று கழகம் பாராட்டும். எப்போது? கொள்கைக்காக வாதாடுகிற போது! கொள்கையைக் குழிதோண்டிப் புதைக்க முனைந்தால், இடமளிக்காது. ஒன்று உமக்குச் சொல்கிறேன், நண்பரே! விலகியவர்களில் விருதுடையோர், இருக்கிறாரே, அவர் இந்த 12 ஆண்டுகளில் கழகத்தில், எது நினைத்தாலும் நடந்தது! எந்தத் தீர்மானம் கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொண்டனர் ஓட்டுக்கூட எடுக்காமல். ஏன்? கழகத்துக்காக அரும்பாடுபடுகிறார். கழகக் கொள்கையைப் பரப்பும் ஆற்றல் மிக்கவர்! அவர் விருப்பத்தை மதித்து நிறைவேற்றுவது, அவரை உற்சாகப்படுத்தும், மேலும் உழைத்திடும் ஊக்கம் அளிக்கும் என்பதனால். ஆனால், கொள்கைக்கு உலைவைக்கக்கூடும் என்ற நிலை வந்தது; அவர்தான் கழகத்தைவிட்டு வெளியே போக வேண்டி வந்ததே தவிர, கழகம் ஏமாளியாகி, அவர் காட்டிய இடத்திலே கையெழுத்திடும் கதியற்ற நிலைபெறவில்லை. கண்டனையே! கருத்திலே தெளிவு ஏற்படவில்லையா!!

கா. க:- ஆயிரத்தெட்டுப்பேசு—அக்கரை இல்லை. திராவிடநாடு பிரச்சனைக்கு சரியான எதிர்ப்புக் கிளம்பி இருக்கிறது.

தி. மு. க:- இது சரியான எதிர்ப்பு என்று கூறும்போது, என்ன பொருள்? இதுவரையில், நீங்கள் நடத்தி வந்தது, 'சோடை' சொத்தை' என்பதுதானே. உங்களுடைய தலைவர்களை ஏனய்யா, இவ்வளவு கேவலப்படுத்துகிறீர்கள்?

கா. க:- எங்களுடைய தலைவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததைத்தான், இப்போது, உங்களிடமிருந்து விலகியவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

தி. மு. க:- அப்படியா! புதிதாக ஒரு காரணமும் காட்டவில்லையா?

கா. க:- புதிதாகவா! ஏது, புதிது! திராவிடநாடு கூடாது என்பதற்கான, காரணம் முழுவதும், எங்கள் தலைவர்கள் ஏற்கனவே கூறியதுதானே.

தி. மு. க;- அதைத்தான், இந்தப் புதியவர்கள் பேசுகிறார்கள், என்கிறீர்,

கா. க:- ஆமாம்! வேறே என்ன புதிதாக இவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள்.

தி. மு. க:- அப்படியானால், அந்தக் காரணங்களை, உங்கள் தலைவர்கள் காட்டிப் பேசியபோது, கிடைக்காத பலன் இப்போது, புதியவர்கள் பேசுவதாலே. எப்படிக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? பொதுமக்கள், உங்கள் தலைவர்களுக்கு அளித்த மதிப்பைவிட, செல்வாக்கைவிட, புதியவர்களுக்கு

> கற்க கசடற; கற்பவை கற்றபின்
> நிற்க அதற்குத்தக!—என்பது திருக்குறள்.
>
> கற்க கழறிட! கற்பவை கற்றபின்
> விற்க அதற்குத்தக!!—என்பது தீக்குரல்.

அளிக்கிறார்கள்! அளிக்கப் போகிறார்கள்!! என்பது பொருளா?

கா. க:- சுற்றி வளைத்துப் பேசிப் பேசிச் சிக்கலை உண்டாக்கப் பார்க்கிறாய் . . . .

தி. மு. க:- செச்சே! எனக்கென்னப்பா அதனால் இலாபம். திராவிட நாடு திட்டத்தை எதிர்ப்பதற்காகப் புதியவர்கள் கூறும் காரணம், யாவும் பழசு; எங்கள் தலைவர்கள் ஏற்கனவே எடுத்துக்கூறினவை என்றும் சொல்கிறீர்கள்; அதேபோது இந்தப் புதியவர்களின் எதிர்ப்பினால், திராவிடநாடு திட்டத்துக்கு ஆபத்து நிச்சயம்வரப்போகிறதுஎன்கிறீர்கள். பொருத்தமாக இல்லையே! ஒன்று, காரணமாவது புதிதாக அதிக வலிவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது புதியவர்கள், நேருவைவிட, மொரார்ஜியைவிட, கிருஷ்ண மேனனைவிட, காமராஜரைவிட, சுப்ரமணியத்தைவிட, வெங்கட்ராமனைவிட, சிவஞானக் கிராமணி யாரைவிட, அறிவாற்றலுள்ளவர்கள் என்றாவது இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டிலே எது உண்மை என்பது, உன்னுடைய கருத்து?

கா. க:- இரண்டுமே உண்மை அல்ல. ஏணி வைத்து எட்டினாலும், எங்கள் நேரு இருக்கிற இடத்துக்கு அருகேகூட, இவர்கள் வரமுடியுமா! இவர்கள் இத்தனை வருஷம் இருந்த இடத்தையே தங்கள் வழிக்குக் கொண்டுவரும் அளவுகூடச் செல்வாக்கு இல்லாதவர்கள் என்பதுதான், வெட்ட வெளிச்சமாகிவிட்டதே. இவர்களைப்போய், உலகம் புகழும் எங்கள் நேருபிரானுடன் ஒப்பிட்டுப்பேசுவதேகூடப் போக்கிரித்தனம் என்போம். ஆமாம்! சகித்துக் கொள்ளமாட்டோம்.உண்மையைச் சொல்வதானால், நேரு பிரானுடைய அறிவுரையைக் கேட்டுப் புதியவர்களின் முதல்வர், திருந்தினார், புத்தறிவு பெற்றார் என்று பொருள்.

தி. மு. க:- அவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்வதில்லையே . . .

கா. க:- நேருவைவிடத் தாங்கள் பெரியவர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்று பேசுகிறார்களா?

தி. மு. க:- பேசவில்லை! ஆனால் செயல்? நேருவினால், திராவிடநாடு திட்டத்தை ஒழித்துக்கட்ட முடியவில்லை என்பது தெரிந்திருந்தும், இப்போது இவர்கள் தங்களால், அது முடியும் என்று கிளம்புவது எதைக் காட்டுகிறது? நேருவால் சாதிக்க முடியாததைத் தாங்கள் சாதிக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருப்பதை. அந்த நம்பிக்கை எப்படி ஏற்பட்டது. நேருவைப்பற்றி மட்டமான அபிப்பிராயமும், தங்கள் அறிவாற்றலைப்பற்றி, மிக அதிகமான மதிப்பும் கொண்டிருப்பதனால். இது புரியவில்லையா?

கா. க:- துணிந்து சொல்லட்டுமே பார்ப்போம், அப்படி.

தி. மு. க:- ஏன், இப்போது சொல்லவேண்டும்! பைத்யக்காரர்களா அவர்கள்! வசமாகச் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்--அவர்களைப் பயன்படுத்தி

> **கதைதீட்டிக் காசுசேர்க்கும்**
> **கயவரைச் 'சாட' மோடார்**
> **கவிதையால் கனவானுகும்**
> **கவிஞரா, தருதல்? ஐயோ!**

விளம்பரம், செல்வாக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதைச் சாதித்துக்கொள்கிற வரையில், பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு, பண்டித நேருவைப்பற்றி அதிகம் பேசாமல் இருக்கலாம் என்பது புதியவர்கள் திட்டம். இது புரியாமல்,நீங்கள் பூமுடித்துப் பொட்டுவைத்து விடுகிறீர்கள்.

கா. க:- அவர்கள் தங்கள் 'சுய ரூபத்தை'க் காட்டத் தொடங்கினால், நாங்கள் சும்மாவிடமாட்டோம்.

தி. மு. க:- சும்மாவிடாமல், சுருட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிடுவீர்களா, இப்போது நீங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் விளம்பரச் செல்வாக்கை!

கா. க:- ஆக்கவும் முடியும் அழிக்கவும் முடியும்.

தி. மு. க:- வெறும் சொல்லலங்காரம்! நீங்கள் இப்போது செய்துவரும் தவறின் பலனை நிச்சயம் ஒருநாள் அனுபவித்தே தீருவீர்கள். சாபம் அல்ல! நடைபெறப் போவதை, முன்கூட்டியே சொல்வது. எப்போது திராவிடநாடு திட்டத்தில் நம்பிக்கை போய்விட்டதோ, உடனே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேறு, தன்னலத் திட்டமோ, தம்மைப் பற்றிய அதிக கணக்குள்ள மதிப்பீடு போட்டுக்கொள்ளும், சுபாவமோ இல்லையென்றால், என்ன தோன்ற வேண்டும். இடித்து இடித்துச் சொன்னார் நேரு. அப்போதெல்லாம்,கேட்கவில்லை. எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று பேசினோம். ஏதேதோ ஏசினோம் காங்கிரஸ் தலைவர்களை.அவர்களிடம் முதலில் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்--என்றல்லவா,எண்ணம் எழவேண்டும். எழுந்ததா! இல்லை! புதியவர்கள், எங்களுக்கு மட்டும் அல்ல---இப்போதும்---உங்கள் நேருவுக்கும் சேர்த்துத்தான் 'ஞானோபதேசம்' செய்கிறார்கள். அது புரியாமல் தூக்கித் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு ஆடுகிறாய். திராவிட தேசீயம் என்பது மாயை என்று மட்டும் சொல்லவில்லை; இந்தியத் தேசீயம் என்பதும் மாயை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். திராவிட தேசீயம் பேசும் எங்களைப்பற்றி என்னென்ன கூறுகிறார்கள்;

கா. க:- அறிவிலிகள்! சுயநலக்காரர்! எத்தர்கள்! வரலாறு தெரியாதவர்கள்!

தி. மு. க:- இவ்வளவு நாகரிகமாக அல்ல. நாகரிகப் பேச்சிலே. அதிக பயிற்சி கிடையாது அவர்களுக்கு. மிகக் கேவலமாக ஏசுகிறார்கள், எங்களை. ஏன்?

கா. க:- கவைக்குதவாத திராவிட தேசியம் பேசுவதால்.

தி. மு. க:- கவைக்குதவாதது திராவிட தேசியம் மட்டுமா; இந்திய தேசியமும் அப்படித்தான், என்றும், பேசுகிருர்கள். மறந்துவிடலாமா . . .

கா. க:- மறந்துவிடவில்லேயே.

தி. மு. க:- அப்படியானுல், கவைக்குதவாத தேசியங்கள் இரண்டு. ஒன்று திராவிட தேசியம்---மற்றென்று இந்திய தேசியம். திராவிட தேசியம் பேசுவோரை என்னென்ன இழிமொழியால் ஏசுகிருர்களோ, அது அவ்வளவும் கவைக்குதவாத இந்திய தேசியம் பேசுவோருக்குந்தானே, பொருந்தும்.

கா. க:- அப்படிப் பேசினுல் சும்மாவிடமாட்டோம்.

தி. மு. க:- சூரப்புலிகள்தான்! இதுவரை பேசியதற்கு என்ன செய்துவிட்டீர்கள்? விளம்பரச் செல்வாக்குப் பெற உங்களிடம் வருகிற நேரத்திலாவது, மன்னிப்புக் கேட்கச் சொன்னீர்களா? பசி உங்களுக்கு அவ்வளவு! வீசி எறிந்தாலும் விழுந்தடித்துக் கொண்டுபோய் எடுத்துப் புசிக்கிறீர்கள். ஆதித்தனுருக்கு இருக்கும் ரோஷ உணர்ச்சி உங்களுக்குக் காணுமே! தமிழ்நாடு தனிநாடு என்ற உரிமை அரசாக இராது, என்று புதியவர் பேசிக்காட்டியவுடன், ஆதித்தனுர். இது சுதந்திரத் தமிழ்நாடு ஆகாது! எனவே, நாம் இதை ஆதரிக்க முடியாது என்று அறிவித்துவிட்டார். வேண்டுமானுல் சிவஞானக்கிராமணியார், புதிய கட்சியுடன் கூட்டுச் சேரலாம் என்று யோசனே கூறினுர். அவருக்கு நான் இளேத்துப்போவேனு என்ற முறையில் சிவஞானக் கிராமணியார், பிரிவினேக்கான உரிமை என்ற பேச்சு இருக்கிற இடத்தில், நான் சேரமாட்டேன், என் 'பாரம்பரியம்' அதற்கு இடங்கொடுக்காது என்று அறிவிக்கிருர். அவர்கள் காட்டும் 'ரோஷ' உணர்ச்சி உங்களுக்கு இருந்தால், இந்திய தேசியம் மாயை, என்று பேசுபவரை நாங்கள் மதிக்க, ஆதரிக்க, தூக்கிவிட முடியாது என்றல்லவா கூறி இருக்க வேண்டும். செய்தீர்களா? இல்லே. ஏன்! தி. மு. கழகத்தை ஒழிக்க இவரை ஏவிவிடலாம் என்ற நப்பாசை. ஏன் அந்த நப்பாசை? நீங்கள் முயன்று பார்த்துத் தோற்றுவிட்டீர்கள். நீங்கள் தோற்றுவிட்ட பிறகு, புதியவர் வெற்றிபெறுவார் என்று எப்படி உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது? உங்களுக்கு உங்களுடைய அறிவாற்றலில் நம்பிக்கை இல்லே. எது கிடைத்தாலும் சரி, என்று அலேகிறீர்கள். உங்கள் தலேவர்களேக்கூட. அவர்கள் மதிக்க மறுக்கிருர்கள்.

கா. க:- எங்கள் தலேவர்களே அவர்கள் மதிப்புக் குறைவாகப் பேசவில்லே.

தி. மு. க:- இந்திய தேசியம் என்பதும் திராவிட தேசியம் போலவே, மாயை, என்பது என்னவாம்! திராவிட

தமிழ்நாடு தமிழர்க் கென்ருல்
அமிழ்தினும் இனிக்கும், ஆமாம்.
தமிழ்நாடு வடவர்க்காக்கும்
சதியினே எவரே ஏற்பர்?
வடக்கில்லே தெற்குமில்லே
வாழ்வதே கொள்கை என்ருல்
வாங்குவீர், கதரும் இன்றே
வளரலாம் 'கனமாய்'' நன்ருய்.

தேசியம், 12 வருட முயற்சி! உங்கள் இந்திய தேசியம்? 1885லிருந்து ஆரம்பமான முயற்சி! இரண்டும் தவறு என்று மாமேதை கூறுகிருர்--- மண்டியிட்டுக் கேட்டுக்கொள்கிறீர்களே தவிர, மறுத்திடத் துணிவு பிறக்கிறதா! எங்கிருந்து பிறக்கும்? மாமிச மலேயே என்ருர்! சோற்றுத்துருத்தியே! சொரணேகெட்ட ஜென்மமே! உருவாரங்களே! மண்டைக்கனம் பிடித்ததுகளே! என்றெல்லாம், உங்கள் தலேவர்களே ஏசினர். என்ன செய்தீர்கள்?

கா. க:- விவரமறியாது பேசும் இதுகளேப் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லே என்று இருந்துவிட்டோம்.

தி. மு. க:- அதேதானய்யா, இப்போது, தி. மு. க, மேற்கொள்ளும் போக்கு. கூட இருந்தபோது 'சோடசோபசாரம்' செய்தவர்கள்தான், இன்று எரிச்சல் காரணமாக, ஏசுகிருர்கள்---பொருட்படுத்தத் தேவையில்லே என்று இருந்துவிடுகிருர்கள், கழகத்தவர். எப்படி அன்று, இவர்கள் நேருவிலிருந்து வெங்கடராமன் வரையில் நாக்கில் நரம்பின்றி ஏசினுலும், உங்களுக்கு, உங்கள் தலேவர்களிடத்திலோ, கட்சியிடத்திலோ, மதிப்பும் அன்பும் துளியும் குறையவில்லேயோ, பழுதுபடவில்லேயோ, அதேபோலத்தான், குலவிக் கிடந்தவர்கள், குடவிளக்கு எடுத்தவர்கள், சாமரம் வீசியவர்கள், இன்று ஏசுவதால், எங்கள் கழகத்தவரிடமோ கழகத்திடமோ, கொள்கையிடமோ எமக்குத் துளியும் மதிப்புக் குறையவில்லே. தெரிகிறதா? ஆகையால், காங்கிரஸ் நண்பனே! இந்த மண்குதிரை மீதேறி, ஆற்றினேக் கடக்கலாம் என்று எண்ணிவிடாதே. மக்கள் கேட்பது, இதனேப்பற்றி அல்ல.

கா. க:- கழகம் உடைபட்டுவிட்டது என்று மக்கள் பேசிக் கொள்கிருர்கள்.

தி. மு. க:- அவர்கள் பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டாலும், நீங்கள் இருக்கிறீர்களே, தூபமிட! தாராளமாகச் செய்யுங்கள். ஆனுல் சிலகாலம்தான் இது இனிக்கும் —பிறகு புளித்துப்போய்விடும். இப்போதே ஒன்ருக

இருந்தபோது புகழ்ந்த வாய்தான்; இப்போது நாராசம் வெளிவருகிறது அதிலிருந்து என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கிருர்கள். இந்தப் பிரச்சினையிலேயே மக்கள் மூழ்கிக்கிடப்பார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பது, பேதைமை. மக்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது, யார் விலகினுர்கள்? அதனுல் என்ன நஷ்டம் என்பதல்ல! ஏனெனில், ஒவ்வொரு கட்சியிலும், சிலர் விலகுவது என்பது நடைபெற்றபடிதான் இருக்கும் என்பது பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். விலகியோர்கூட அமைத்த கட்சியிலிருந்தே இப்போது விலகிவருவோர் பட்டியல் பார்க்கிருர்கள். பத்து நாட்களுக்கு முன்பு காங்கிரசில் ஊழல் மலிந்துவிட்டது, என்று பகிரங்கமாகக் கூறிவிட்டுக் காங்கிரசைவிட்டு வெளியேறிஞர் சாக்சேஞ என்ற காங்கிரஸ் தலைவர். இப்போது பொதுமக்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அவர் ஏன் விலகினுர்—இவர் ஏன் விம்முகிருர்—என்பது அல்ல. ஏன் இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே விலைவாசி விஷம்போல் ஏறியபடி இருக்கிறது; இதைக்கூடக் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஆட்சியும் ஒரு ஆட்சியா? அப்படிப்பட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கெண்டிருக்கும், கட்சியும் ஒரு கட்சியா! அதற்கா மறுபடியும் 'ஓட்' அளித்து ஆளச் செய்வது? என்ற இந்தப் பிரச்சினைபற்றி, அடுக்களை காட்டுகிறது ஆட்சியின் அலங்கோலத்தை. இதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதிலே அக்கரை காட்டுவதை விட்டுவிட்டு, யாரார், தி. மு. கழகத்தின்மீது பாய்வார்கள், காய்வார்கள், அவர்கள் உமிழ்வது என்ன என்று அக்கரையாகக் கவனித்து அதைக் கையில் ஏந்திகொண்டுவந்து ஊருருக்கும் காட்டி. பார்த்தீர்களா! பார்த்தீர்களா! என்று பேசுவதையா, வேலையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கா. க:- நாங்கள் ஒன்றும் அந்த வேலையில் இல்லை.

தி. மு. க:- உங்கள் ஏடுகளிலே, இப்போது இடம் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதே, இந்த எச்சில், ஏப்பம், தூற்றல், மாற்றம், நாராசம், இவைதானே! பாரேன், நீயே. மக்கள், இதைப்பார்த்துவிட்டு, உணவுப்பொருள் விலை எவ்வளவு ஏறினுலும் பரவாயில்லை என்ரு, மனத்திருப்தி அடைவார்கள். உங்கள் ஆட்சியின் இலட்சணத்தால் ஏற்பட்ட மொழிச் சண்டை காரணமாகப், பத்துப்பேர் போனமாதம்தான் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். தாலி அறுத்தவர்கள் கதறும்போது, பார்! பார்! படித்துப்பார்! புதிய கட்சியினர், தி. மு. க.வை வெளுத்துவாங்குகிருர்கள், என்று காட்டியா சமாதானம் செய்யப்போகிறீர்கள்? வரிக் கொடுமை தாக்குகிறது—முதலாளித்தனம் பொருளாதாரத் துறையின் கழுத்தை நெரிக்கிறது—கடன் சுமை முதுகை முறிக்கிறது! மக்கள் இவைகளுக்குச் சமாதானம் கேட்கிருர்கள்—தி. மு. கழகத்தைப்பற்றி விலகியவர்கள் என்னென்ன ஏசுகிருர்கள் என்பதா நீங்கள் தரஇருக்கும் சமாதானம்? காங்கிரஸ் ஆட்சியினுல் ஏற்பட்டுள்ள கேடுபாடுகளை, நாங்கள் எடுத்துக் கூறும்போது, விலகியவர்களைவிட்டு ஏசச் செய்துவிட்டால், மக்கள் திருப்தி அடைந்துவிடுவார்களா! நாங்கள் கேட்கமாட்டோமா?

முட்டாள்கள் கூட்டத்தார் ஆளவந்தார்
முந்நான்கு வருடங்கள் போனபின்பும்
கெட்டோமே! ஆடைக்கும் நிழலினுக்கும்
கிள்ளுகிற பசி தீர்க்கும் உணவினுக்கும்
கொட்டாவி விட்டோமே! விடுகின்ருேமே!
குறையாத வறுமைக்கே ஆளானேமே!
பட்டாயே தமிழா! இம்மடையர் ஆளும்
பாரதத்தின் ஒற்றுமையா இன்னும் கேட்பாய்.

கா. க:- இப்படித்தான், ஆபாசப் பாடல் பாடுவீர்கள். இதையுந்தான் விலகியவர்கள் கண்டிக்கிருர்கள். அவர்கள் பேச்சிலே இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வருவதில்லை. முட்டாள் என்றும் மடையர் என்றுமா, ஆட்சியில் உள்ளவர்களை ஏசுவது. இது ஒன்று போதுமே, உங்களை ஒடுக்கியாகவேண்டுமென்பதற்கான காரணம். பிரிவினை வேண்டுமாம்-பிரிவினை—நடவாது தம்பி! தலைகீழாய் நின்ருல்கூட நடவாது.

தி. மு. க:- "வடநாடா? தென்னுடா? யாருரைத்தார்!
வாழ்கின்ற மாந்தரெலாம் ஓரினத்தார்
நடவாது! நடவாது! பிரிவினைத் தீ
நம் நாட்டைப் பாழாக்கும் விடவேமாட்டோம்!!
படிதாண்டாப் பத்தினிகள் முழங்கினுர்கள்
பண்டிதரோ அவர் வாயைத் திறக்கக்கூறி,
பிடிமண்ணைத் திணிக்கின்ருர்! மெல்கின்ருர்கள்.
பிறிதொன்றைப் போட்டாலும் விழுங்குவார்கள்".

மாறுதல் இயற்கை! தேவையுங்கூட!
அரும்பு மலராஞல், மணமுண்டு, அறிவோம்.
ஆயினும், ஐயகோ!
அழகுடல் தன்னில் அரிப்புடன் வெறுப்பு
பரவிடல் நன்ருே?
திருவிடம் மறப்பவர் நிலை இது அன்ருே!!

கா. க:- பாடு! உனக்கு வேறு எப்படிப்பட்ட பாட்டுப் பாடத் தெரியப்போகிறது. இப்படி எல்லாம் பாடினுல், எப்படி உங்களோடு அறிவாளிகள் இருப்பார்கள்.

தி. மு. க:- ஐயா! பேரறிவாளரே! இந்தப் பாடல்கள், இப்போது, நாங்கள் கட்டிவந்து பாடுவது அல்ல. எங்களைவிட்டுப் பிரிந்தவர்களிலே ஒருவர் பாடிவிட்டுப் போனதுதான்.

கா. க:- இவ்வளவு கடுமையாகவா?

தி. மு. க:- கவிதை, ஐயா! கவிதை!! இவருடைய கவிதா சக்தி முன்பு, உங்கள் கட்சியைத் துளைக்கப் பயன்பட்டது; இப்போது எங்களைத் தூற்றப் பயன்படுத் தப்படுகிறது.

கா. க:- இந்தப் பாடலிலே உள்ள கடுமொழியைக் கேட்டால், இப்படிப்பட்டவர் மாறிவிடக்கூடியவர் என்று எவரும் கூறமாட்டார்களே! தெளிவே கிடையாதா இவர்கட்கு?

தி. மு. க:- "காலையில் மலரும் எண்ணம்
கண்துயின்றெழுங் காலத்தில்
மூலையில் விழுமோ, இல்லை
மூளைதான் மூன்றே நான்கோ?
மாலையின் 'மயக்கம்' மீண்டும்
மாலையே தெளியும் போலும்"

கா. க:- ஒரே கவிதை மயமாகவே இருக்கிறதே என்னப்பா?

தி. மு. க:- இதுவும் விலகியோர் விட்டுச்சென்ற கவிதைதான்! நீங்கள், கொள்கை காரணமாகச் சிலர் பிரிந்து சென்றுர்கள் என்றுதான் பேசக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். பலர் அவர்கள் பாதை தவறிச் சென்றவர்கள் என்றுதான் கருதுகிறுர்கள்.

கா. க:- அதற்கு ஒரு கவிதை கூற எண்ணமோ?

தி. மு. க:- இல்லை ஐயனே! இல்லை! இதற்கு உரை நடைக் கவிதை உரைத்திடுவோம். கேண்மின்.

கா. க;- கூறுமின்!

தி. மு. க:- "அன்னவனுக்கு ஆசைகள் காட்டிப் புகழ்பல பாடி மக்கள் மன்றத்திலிருந்து வழிபிரித்தெடுத்துச் செல்கின்றுர்கள். எந்த மனமும் புகழுரைகளுக்கு இரையாகும். இது இயற்கையின் சக்தி."

கா. க:- புகழ்தேடிப்போனுல், திறமை இருந்தால், மக்கள் தராமலா போவார்கள்?

தி. மு. க:- "இந்த மக்கள் பொல்லாதவர்கள்! இப்படி அப்படி இம்மி அளவு பெயர்ந்தானெனினும் பேசிட மறுப்பர்."

கா. க:- திறமையைப் பாராட்டுவார்கள், அல்லவா?

தி. மு. க:- "இந்த உலகம் திறமையை மட்டும் தனியாய்ப் பிரித்து மதிப்பதே இல்லை. திறமை பிறகு' எம்மோடு உமக்குத் தொடர்பு எவ்வளவு?" இதுதான் மக்கள்.

கா. க:- இதுவும் விலகியவர்கள் முகாமிலிருந்துதானு?

தி. மு. க:- ஆமாம்! அவர்களைக் காட்டி, எம்மை வாட்டிட நினைப்பது, எவ்வளவு கடினம் என்பது புரிகிறதல்லவா? எனினும் அவர்களிடம் எமக்கு இரக்கம் தான் எழுகிறது. **"எங்கிருந்தாலும் நண்பனே! உன்னை ஏறிட்டு ஒருமுறை பார்த்துப் பின் நட. பின்னுல் நிற்கும் தலைவர்களைவிட முன்னுல் நிற்கும் மக்கள் வலுவினர். சற்றுத் திரும்பிப்பார்! உன் சிந்தனை மாறும்."**

தம்பி! இந்த உரையாடல், உனக்கும், உன் மூலம் நாட்டவருக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டும் அல்லவா. அதனுல் அதனை இங்கு அளித்தேன். கருத்திற்கொள்க! கடமையறிந்து காரியமாற்றுக! வெல்க!

அண்ணன்,

அண்ணாதுரை

தி. மு. க. வரலாறு

டி. எம். பார்த்தசாரதி தொகுத்து எழுதியது.

தென்னகத்தில் திராவிட இயக்கம் தோன்றியது முதல்-தி. மு. கழகம் தோன்றி இன்றுவரை--அதன்பணி--செயல்--போராட்டங்கள் யாவும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அறிஞர் அண்ணு, இரா. நெடுஞ்செழியன். கே. ஏ. மதியழகன், கலைஞர் மு. கருணுநிதி. க. அன்பழகன், சி. பி- சிற்றரசு ஆகியவர்களால் பாராட்டிச் சிறப்புரை எழுதப்பட்டுள்ளன. 500 பக்கங்களுக்கு அதிகமானது.

மூவண்ண முகப்பு, விலை ரூ. 3.00
பதிவுத் தபாலில்: ரூ. 4.00

ஹிக்கின்பாதம் புக்ஸ்டால், சுதேசமித்திரன் புக்ஸ்டால், மற்றும் எல்லாப் புத்தக வியாபாரிகளிடமும் விற்பனைக்குக் கிடைக்கும்.

பாரி நிலையம்
59, பிராட்வே, சென்னை-1.

“நானே தலைவன்!”

(கவிதை அல்ல, ஆக்கிக்கொள்ளலாம்)

‘எட்டாம் என்றி’ என்றோர் மன்னன்
இருந்தனன் முன்னம்,
எழிலுடை நாடாம், இங்கிலாந்ததனில்;

முன்னவன் பெண்டாய்க் கொண்டவள் தானும்,
விதவைக்கோலம் பெற்றகாலை, தானே மணந்தான்;
அத்தையலைத்தானே, போப்பின் தயவால்!

காதரைன் என்னும் அப்பெருமாட்டி
அரசியானாள்; அழகுதானில்லை.

அரசன் வனப்பு மிக்கோனே எனில்
ஆடவன், ஆகவே கேள்வி எழாதென,
அறைகுவர் பல்லோர்; அறிவீர், நீவீர்!

காதரைனோடு வாழ்ந்தபோது,
கடும்புயல், கர்த்தர் மார்க்கத்துறையில்.

போப்பின் ஆட்சி புனிதம்மாய்க்கும்,
தீக்கிரையாக்கும் திருமறைதனையும்
என்றே எழுந்து புரட்சி செய்தனர்
புராடெஸ்டாண்டு பிரிவினர் எங்கும்.

மன்னன் மகேசன் பிம்பம் அன்றோ!
மதமும் அதனை மொழிந்தது. அறிவீர்.
எனவே மன்னன் **‘என்றியும்’**, தனது,
மதபக்தியினை மாந்தர் அறிந்திட,
வரைமுறை தாக்கும் வன்கணாளரால்
திருமறை காக்கும் போப்பாண்டவரும்
தீண்டப்படுதல் தீதெனக் கூறி,
தீட்டினன் ஓர் நூல்!
சூட்டினர் பட்டம்,
மார்க்கம் காத்த மாண்பினன் என்று!!

அரசுகள் சிற்சில அமளிகள் மூட்டி,
ஆகாநெறியினில் வேகமாய் நுழைந்து,
‘அழியும்’ வேளை!

இங்கிலாந்தின் ஏற்புடை மன்னன்,
எமக்கரணாக இருத்தலைக் கண்டோம்.
இறைவன் இன்னருள் இவர்க்குண்டு, இதனை,
எடுத்தியம்பினோம், அறிக என்று
ஆண்டவராக அவனியில் உள்ள
போப்பும் உரைத்தார்: பூபதி மகிழ்ந்தான்.

மாசுகள் குவிந்தே மாண்புகள் கெட்டன.
மதத்தில் பற்பல கேடுகள் சேர்ந்தன,
திருத்தினால் மட்டுமே திருவருள் கிட்டும்,
இல்லையேல், ஆங்கு
தீயவர் கொட்டமும் பேதையர் கூட்டமும்
நிரம்பித் திருச்சபை பாழாய்ப் போகும்,
என்றெலாம் கூறினர் புதுமுறை விழைவோர்.

பழமைக் கோலம் பெற்றதனாலே,
பரமன் அருளிய மாமதம் தனையே,
மாற்றிட முனைவது மாந்தர்க்கு, அடுக்குமோ?
செச்சே! இஃது **சாத்தான்** செயலே!
சீலர்கள் இதனை ஏற்கார் என்று,
செப்பிய மன்னன்,
முன்பு ஒப்பி மணந்த காதரைன் அம்மை
கவர்ச்சியற்று, முதுமையும் பெற்று,
இருந்திடக் கண்டு,
பெற்றாள் பெண்ணை; பிள்ளையைக் காணோம்.
பெறுவதும் ஏது இவளுடன் கூடி.
அண்ணனுக்கன்றோ வாய்த்தாள் பெண்டாய்.
அவளைக் கொண்டது, அநீதி; பாபம்;
எனவே இவளை ‘விலக்கிவிட்டு’
என் மனத்தூய்மையைப் புதுப்பித்திடவே,
எண்ணினன்;
அதற்கு அனுமதி அருளும்;
ஆண்டவனாக அவனியில் உள்ள
போப்பாண்டவரே! புனிதரே! என்று
மன்னன் கேட்டான்,
மண்டியிட்டுமே!

கேட்பவன் காவலன்; அறிவார் போப்பும்.
மகிழச் செய்தான் ஏடும் தீட்டி;
மதத்தைக் காத்திட முனைந்து நிற்பவன்;
எனினும்,
காதரைனோ, அரசகுமாரி!
ஸ்பெயின் எனும் நாட்டின் மன்னன் மகளாம்!
அவள் மணம் ஆகம விதிப்படி இல்லை,
விலக்கிட அனுமதி தந்தேன் என்று
போப்பும் கூறிடத் துணியின், என்னும்?
எதிர்ப்புக் கிளம்பும் ஸ்பெயினெனும் நாட்டில்.
ஸ்பெயினோ, அன்று பார்புகழ் நாடு!!

இந்நிலை தன்னால் இடுக்கண் கண்டு,
போப்பும் பற்பல சாக்குகள் கூறி,
காலங்கடத்தி வந்தனர், பன்னாள்.
பார்த்தனன் மன்னன்.
வெகுண்டனன் மிகவும்.

காதரைனைக் கண்ட உடனே
காவலன் இத்துணை கோபம் கொண்டது
கடிமணம் கர்த்தரின் அருள் கெடுத்திடுமோ
என்பதனாலே மூண்டு முகிழ்த்த,
கலக்கமதனால் அல்லவே அல்ல!
அரசியின் தோற்றம் அருவருப்பானது.
அகற்றுவேன் அவளை; அறைந்தனன் அரசன்.
அஃதும் உண்மையில் பாதிமட்டுந்தான்!
மற்றப்பாதி, மன்னன் மனையில்
மலர் முகம் காட்டி, மதி மயக்கிற்றே!!

அரசிக்குரிய அலுவலைப் பார்க்கும்
ஆரணங்குகளில் ஒருத்தி உண்டு;
ஆன்பொலீன் என்பது அவள் பெயராகும்.
பார்த்திபன் மனைவி நேர்த்தியாய் வாழ்ந்திட,
பணிவிடை செய்து இருந்தனள், அவளும்.

காடிக்கருகில் கனிரசம் போல!
இருளுக்கருகில் குளிர்நிலவெனவே!
மங்கை இருந்தாள்; மன்னன் கண்டான்.

இனிமை இங்கே இருந்திட, நானும்
முதுமையுடனே வாழ்வதோ இனியும்?
விலக்கியேவிடுவேன் விம்மிடும் பெண்டினை!
கடிமணம் கொள்வேன் காரிகைதனையே,
என்பதே,
மன்னன் எண்ணம்; திட்டம்.

அனுமதி அருள ஆகா தென்று,
போப்பாண்டவரும் உரைத்தார் துணிந்து.

அரசன் மனமோ **ஆன்பொலீனிடம்.**
ஆகமம் காட்டிக் காதரைன் தனையே,
விலக்கிடவழியோ, **ரோம்** தரவில்லை;
இங்கிலகண்டான் மன்னன்; சொன்னான்.

எதற்கெடுத்தாலும் அவர் அருள்கேட்பது
ஏற்புடைச் செயலென எவரே கூறுவர்?
மார்க்கக்காவலர் என்பது உண்மை.
மார்க்கம் காத்திட இயலவோ இல்லை!
அவருடை ஆட்சியில் ஊழல்கள் அனந்தம்;
அதனை மறைப்பது ஆகாதன்றோ!
ஏன் அவர் ஆணை, இனியும் இங்கே?
நம்முடை நாட்டில் புதுமுறை நிலவும்!
புராடெஸ்டெண்டு மார்க்கம் புகுவோம்!;
கொள்வீர்! **'ரோமை'**த் தள்ளுவீர் உடனே!
புகன்றான் மன்னன்; புகுந்தது சட்டம்.

அம்முறைப்படியே புதுநெறி வந்தது
புனிதம் என்றனர்; போற்றினர் பல்லோர்.
புதைந்து கிடந்த உண்மையோ, வேறு!
புதுமலர் கொய்திடப் பூபதி தனக்கு,
அனுமதி கிடைத்திடவில்லை, அதனால்,
அனுமதி அளிக்கும் நிலையைத் தமக்கே,
உரிமை ஆக்கிக் கொண்டான், **என்றி.**

மன்னன் 'மஞ்சம்' தந்த சிக்கல்
மதமுறை தன்னில் மாற்றம் தந்தது
மார்க்கம் காத்தவன் என்பதோ பட்டம்!
புதுநெறி புகுந்தான்; போப்பைத் தவிர்த்தான்.
போனாள் **காதரைன்**! வந்தாள் **ஆன்பொலீன்.**
தித்திப்பு இதற்குமேலும் உண்டோ!

மன்னன் மார்க்கம் மாறிய காரணம்,
மார்க்கம் அல்ல! மாது! உளம்! அறிவோம்!
மறைத்திட இயலா உண்மை இஃது,
எனினும் பல்லோர்,
எட்டாம் **என்றி** காட்டியதுணிவால்,
எழுந்தது புதுமுறை இங்கிலாந்தில்!
என்று கூறினர்; ஏற்றதிவ்வுலகு!!

அஃதேபோல, பாரினிற் சிற்சிலர்;
கொள்கை மாற்றிடல் கோலம் மாற்றிடல்;
கொள்கையால் என்று கூறிடப்போமோ!
வேறு காரணம் இருந்திடாவோ!!

எழிலுடைப்பொழிலும், குளிர்தரு நிலவும்,
கோலமாமயிலும் கொஞ்சிடும் கிள்ளையும்
இன்னபிறவும் வெறுத்தனன் வேம்பென,
எனக்கேன் இவையெலாம் என்றுரைப்பது,
ஆங்கவை எல்லாம் கெட்டன ஆயின,
என்பதனாலா?

கேட்டது கிட்டடவில்லை என்றால்,
தொட்டதிலெல்லாம் குற்றம் காணுதல்,
தொன்றுதொட்டுள்ள இயல்பேயன்றோ!

மார்க்கம் காத்திடும் மாமுனி என்று
முன்னம் போப்பினைத் தொழுதீர்!
இன்றோ?

அவருடை ஆணை ஆகாதென்பது
ஏனோ என்று **'என்றி'**யைக் கேட்டால்
ஏது கூறுவான்?

அன்று சொன்னேன் அறியாத்தனத்தால்
இன்று அறிந்தேன் அரியதோர் உண்மை.
என்பானன்றோ!

ஆன்பொலீனை அவ்உண்மையின்
பெயரெனக் கேட்பவர், உண்டோ?
கேட்டிடின் அவர்தலை, உருளும் அன்றோ!

அன்றும் அரசன்! இன்றும் அரசன்!
உரைத்திடுவதனை மறுத்திட வல்லார்
உண்டோ? என்றே உறுமி நிற்பான்!

ஆகவே அருமைத் தோழர்காள்! நீவிர்,
ஆகாதினிமேல் இன்பத் திராவிடம்.
கானல்நீர் அது! கவைக்குதவாது!!
என்றெவர் மொழியினும்,
காரணம் கேட்டிடக் கிளம்புவீராயின்,
கடுமொழி கிளம்பும் காட்டு முறையில்.
கொற்றவன் கொள்ளும் கோலமதற்கு
காரணம் காட்டிட வேண்டுமோ? இல்லை!!

அதுதான், இங்கும்!
திராவிடம், இன்பம் என்பேன் ஓர்நாள்.
அதனை மறுத்து உரைப்பேன், மறுநாள்!
கேட்டு நடந்திடக் கூட்டம் உண்டு.
நானே தலைவன்! நானே தலைவன்!!
என்றுரைத்திடுவார்; இம்மியும் கூசார்!
அன்னவர் காட்டும் வழிதனில் செல்வோர்,
அடிமைகளாகி அவதியே காண்பர்;
அவனியில் இதற்கு ஆயிரம் சான்று.
அறிந்து நடமின்!
தெரிந்துரைக்கின்றேன்!!

✱

தீயும் தென்றலும்

டி.கே.சீனிவாசன்

"விமலா! நான் எவரிடமும் மயங்க மாட்டேன்; அதனால் மனங் கலங்குகிற நிலையே எனக்கு ஏற்படாது. ஆனால்... ஒன்றே ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன். இப்படிப் பட்ட இளைஞன் எவனாவது என் வாழ்வில் குறுக்கிட நேர்ந்தால், அவனை உத்தமனாக்கிக் காட்டுவேன்."

"வீருப்புப் பேசுபவர்கள் வெகு பேரை நான் பார்த்திருக்கிறேன், பத்மா."

"அப்படியெல்லாம் நான் பேச மாட்டேன், விமலா. மனிதர்களுடைய மனம் ஒன்றும் எஃகு அல்ல. எப்படிப்பட்டவனுடைய இதயமும் எங்கேயாவது சரண் அடைந்துதான் ஆகவேண்டும். வலிவற்ற பாகம் எது என்று தெரிந்துகொண்டால் எவரையும் சரிப்படுத்திவிடலாம்."

பிறகு இரு தோழிகளும் பள்ளிக்குப் புறப்பட்டார்கள். வெடித்துப் பாளம் பாளமாய் இருந்த வயல், வாய்க்காலைத் திறந்துவிட்டவுடன் மென்மையும் குழைவும் பெறுவது போல அந்த நீண்டநேர உரையாடல் அவர்களுக்கு நிம்மதியைத் தந்திருந்தது. புதிய வனப்பு நிறைந்த ஓர் உலகம் அவர்களுடைய பூரிப்பை வளர்த்துவிட்டது.

எல்லோரும் தத்தம் அலுவல்களை நாடிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் நேரம் அது. நிற்காமல் ஓடுகிற பஸ்களையும், அவைகள் நிற்கவேண்டிய நிலையங்களில் அடைந்துகொண்டிருந்த மனிதர்களையும், பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. எல்லா மனிதர்களும் முண்டியடித்துக்கொண்டு முன்னேற முயலுகிறார்கள். ஒருசில முரடர்கள், எல்லோரையும் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு உள்ளே புகுந்துவிடுகிறார்கள்.

தவழும் பருவத்திலிருந்து தளர்ந்த நிலைவரை உள்ள எல்லோருமே அந்தத் தெருவில் காணப்பட்டனர். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வேலை இருந்தது.

பத்மாவும் விமலாவும் சென்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய பள்ளித்தோழிகளும் முன்னாலும் பின்னாலும் வந்துகொண்டும் சென்றுகொண்டுமிருந்தனர். இருவர் அல்லது மூவர் கொண்ட சிறுசிறு குழுக்களாகத் தங்களைப் பிரித்துக்கொண்டு இன்பதுன்பங்களைத் தங்களுக்குள்ளாகவே பரிமாறிக்கொண்ட அந்த மாணவிகள் ......தங்களுடைய நிறைகளையும், மற்றவர்களுடைய குறைகளையுந் தவிர, வேறெதைப்பற்றியும் அவர்கள் பேசக் கற்றுக்கொண்டதே இல்லை.

"விமலா!"

இந்தக் குரல்கேட்டு இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். கண்ணன் நின்றுகொண்டிருந்தான். எங்கே ஒளிந்திருந்தான் என்பதே தெரியவில்லை.

விமலா ஓடத்தொடங்கினாள். அவளைக் கண்ணன் தொடரமுடியாதபடி குறுக்கே நின்றாள் பத்மா.

"வழிவிடு" என்று உரத்துக் கூச்சலிட்டான் கண்ணன்.

"இல்லை! நீங்கள் போகக் கூடாது."

இதற்குமேல் வேறு எதுவுமே தேவையில்லை. அங்கே ஒரு பெருங் கூட்டமே கூடிவிட்டது. ஒரு வினாடியில் உலகத்தின் முன் தலைதாழ்ந்து நிற்கும் நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டோமே என்ற வேதனையால் வெந்துபோனாள் பத்மா.

"நட ஐயா, ஸ்டேஷனுக்கு. உனக்காகத்தான் நான் காத்திருந்தேன். நீயும் வா அம்மா" என்று சொல்லிக்கொண்டே அவர்கள் முன் தோன்றினான் ஒரு போலீஸ்காரன்.

அவன் அத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. சுற்றி நின்ற அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்தான்.

"என்ன ஐயா, இங்கே கூட்டம்? வேடிக்கையா காட்டுறாங்க? யாரும் இங்கே நிற்கக்கூடாது. எல்லாம் போங்க" என்று கர்ஜித்தான்.

எவரும் அங்கே நிற்கவில்லை. வேலையிருந்தவர்கள் உடனே போய்விட்டார்கள். செய்வதற்கு எதுவுமே இல்லாதவர்கள் ஓரமாக ஒதுங்கி நின்று சொல்வதற்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று காத்திருந்தார்கள்.

"ஏன் நிற்கிறீங்க? வாங்க, போகலாம்" என்றான் போலீஸ்காரன்.

"எங்கே வரணும்?" என்று கேட்டான் கண்ணன்.

பத்மாவுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை.

"ஸ்டேஷனுக்கு. இன்ஸ்பெக்டர் இட்டாரச் சொன்னாரு"

"ஏன்?"

"அதெல்லாம் அங்கே வந்து பேசய்யா. வா, போகலாம். நீயும் வாம்மா"

மூவரும் நடந்தார்கள். கண்ணன் பத்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டே நடந்தான். அவனுடைய பார்வையில் கோபமும் குமுறலும் நிறைந்திருந்தன. இதைப் பத்மா உணர்ந்தாள். அவனைத் திரும்பிக்கூட அவள் பார்க்கவில்லை. அவளுடைய பார்வை எட்டுகிற பரப்பில் ஏதோ ஒரு மூலையில் இந்தக் காட்சி

பதிவு எண். எம். 4642 | தொலைபேசி எண்.... } அலுவலகம் 15 இல்லம் ...118

இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

தட்டுப்பட்டதே தவிர, அவள் இதனால் தடுமாறிவிடவில்லை.

அந்தக் காவல் நிலையத்துக்குள் சென்றதும், உள்ளே இருந்த அதிகாரிமுன் இருவரையும் நிற்கச் செய்தான் போலீஸ்காரன். அவர் தலையைக் குனிந்துகொண்டு எதையோ படித்துக்கொண்டிருந்தார்.

"அந்த ஆளை அழைத்து வந்திருக்கேன். பெண்ணையும்கூடக் கூட்டியாந்திருக்கேன். இன்னைக்குக் காலையிலேயும் இவன் இந்தப் பெண்ணை வழிமறிச்சித் தொல்லை கொடுத்தான்".

ஓரிரண்டு வாக்கியங்களில் தன் குற்றச்சாட்டை முடித்துக்கொண்டு ஒதுங்கி நின்றான் போலீஸ்காரன். அந்த அதிகாரியின் தலை நிமிரவே இல்லை.

"ஏனம்மா! உனக்கு இந்த ஆளை வெகுநாளாத் தெரியுமா?" குனிந்துகொண்டே கேட்டார் அந்த அதிகாரி.

"இவர் யார் என்பதே இப்போதுதான் எனக்குத் தெரியும். இன்னும் முகத்தைக்கூடச் சரியாகப் பார்க்கவில்லை."

அதற்குமேல் அந்த அதிகாரியின் தலையால் குனிந்திருக்கமுடியவில்லை; தன்னாலே நிமிர்ந்தது.

"அப்படியானால் தினந்தினம் இந்த ஆள் உன்னைவழிமறிக்கவில்லையா?"

"இல்லையே. நானல்லவா அவர் வழியை மறித்தேன்."

அந்தப் போலீஸ்காரனை ஒருமுறை முறைத்துப்பார்த்தார் அந்த அதிகாரி. பிறகு பத்மாவைப் பார்த்தார்.

"நீ...... போய்வா, அம்மா" என்றார்.

பத்மா வெளியேவந்தாள். உள்ளே அந்த அதிகாரி கண்ணனிடம் உரத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தது அவள் காதுகளில் விழுந்தது. நின்று கவனிக்கும் துணிவு அவளிடம் அப்போது இல்லை. நேரே பள்ளிக்கூடத்துக்கு நடந்தாள்.

3

இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற உலகத்தில் ஒரு அங்கமாகத்தான் அதில் உள்ள ஒவ்வொன்றுமே இருக்கிறது. 'எனக்குத் தொடர்பில்லை' என்று ஒதுங்கி இருந்தால்கூட, எதுவும் உருமாறுமல் இருப்பதில்லை. அரும்பு மலரும்போது, அது காயாகிக் கனிந்துத் தன் வர்க்கத்தை வளர்க்க உதவப்போகிறது என்றுதான் மரம் நினைத்து மகிழ்ந்திருக்கும். எங்கிருந்தோ கிளம்பும் சூருவளிக்கு மரத்தின் மனக்கோட்டைகளைப்பற்றிய கவலையே இருப்பதில்லை; பூத்த மலரைக் கிள்ளி எறிந்துவிட்டு எங்கேயோ பறந்துவிடுகிறது. பாத்திரத்தில் உள்ள நீர்தான் சூடேறுகிறது; உள்ளே இருக்கும் அரிசி வெந்து சோருகிவிடுகிறது. எங்கோ ஒரு மூலையில் எவருக்கும் தொல்லை தராமல் விழுந்து கிடக்கிறது, ஒரு துண்டு இரும்பு. காற்றும் தண்ணீரும் ஒன்றுபட்டு அதில் துருவேறச் செய்துவிடுகின்றன. கொட்டப்பட்ட குப்பையில் போடப்பட்ட நெருப்பு, அதைக் கொழுந்துவிட்டு எரியச்செய்து, சுற்றியுள்ள கூரை வீடுகளை எல்லாம் அழித்துவிடுகிறது. எதிலும் ஈடுபடாமல் எட்ட விலகி இருந்தால்கூட இயற்கையின் இயக்கம் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் இழுத்துக்கொள்ளுகிறது.

முரண்பட்ட இரு முனைகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த கண்ணனையும் பத்மாவையும் சூழ்நிலை அருகருகே கொண்டுவந்து நிறுத்திற்று. இருவருக்கும் அறிமுகங்கூட ஆகவில்லை. இது நடந்து நாலைந்து மாதங்கள்கூட ஆகிவிட்டன. இருந்தாலும் அவனைப்பற்றிய நினைவைச் சுற்றியே பத்மாவின் இதயம் எண்ணங்களை வட்டமிடச் செய்துகொண்டிருந்தது.

அந்தப் பெண்ணுடைய இதயத்தில் அதிகமாக நிறைந்திருந்த ஒரே உணர்வு தாயன்புதான். அவளுடைய அன்னை அன்பை அளவுக்குமீறியே வழியச்செய்து, அதில் தன் மகளுடைய மனதையே ஊறச் செய்திருந்தாள். அவள் மறைந்த பிறகுகூட அந்த அன்பு வற்றுமல் நிறைந்தே இருந்தது. கண்ணனைப் பற்றிய எண்ணங்கள் அதில் கலந்து கரைந்துகொண்டிருந்தன. தன்னை அறியாமலே அவள் 'தாயாகி' வந்தாள்; கண்ணன் அவள் மனதில் 'சேயாகி'த் தவழ்ந்தாள். பொம்மையைக் குழந்தையாக்கி அதற்குப் பொட்டிட்டுப் பூச்சூட்டித் தாலாட்டும் சிறுகுழந்தைகளைப்போல, கண்ணனைச் சீர்திருத்தி அவனை எப்படிச் செம்மைப்படுத்துவது என்ற கற்பனைகளிலேயே காலங்கழித்தாள் பத்மா.

அவள் விமலாவிடம் கூறிய உறுதிமொழி வேறு அவளை உறுத்திக்கொண்டிருந்தது. எப்படியாவது அவனைப் பண்படுத்திவிட்டால்...... விமலாவையே அவன் வீட்டில் விளக்காக ஏற்றிவிடலாம்! ஆனால்...... எப்படி அதைச் செய்வது? அறிமுகங்கூட ஆகவில்லை; அதற்குள் அவனுக்கு அறிவுரை கூறுவது என்பது...... அறுத்துவிடப்பட்ட பட்டம் திசைதெரியாமல் காற்றோடு அடித்துக்கொண்டுபோவதைப்போல, பத்மாவின் உள்ளம் எங்கெங்கோ அலைந்துகொண்டிருந்தது. என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு பட்டியலே தயாரித்திருந்தாள். அதை எப்படிச் செய்வது என்பது மட்டும் அந்தப் பேதைக்குப் புரியவே இல்லை.

(தொடரும்)

இலக்கியக் கனிகள்

வழக்கறிஞர்,
தில்லை—வில்லாளன் தீட்டிய

பட்டமரம்	1-50
திரை	1-00
மழலைச் செல்வம்	(அச்சில்)

சென்னையில் கிடைக்குமிடம்:-
பாரி நிலையம்,
பிராட்வே, சென்னை-1

விபரங்கட்கு:
தம்பி வெளியீடுகள்
சிதம்பரம்.

காஞ்சிபுரம், 86, திருக்கச்சிநம்பி தெரு, "திராவிட நாடு" அச்சகத்தில்
ஆசிரியர் (உரிமையாளர்) சி. என். அண்ணாதுரையால் அச்சிட்டப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.